

Karta rejestracyjna osuwiska

1. Numer ewidencyjny: 3 0 - 1 9 - 0 7 4 - 0 0 0 0 1 8

2. Lokalizacja osuwiska:

1. Miejscowość: Ujście		2. Gmina: Ujście	3. Powiat: pilski	4. Województwo: wielkopolskie
5. Numery ewidencyjne działek		części działek: ();		
6. Mapa topograficzna 1:10 000 (godło, nazwa): N-33-106-C-d-2 Ujście		7. Arkusz SMGP 1:50 000: (nazwa, nr arkusza) Piła (313)	8. Współrzędne geograficzne: dł. geograf. 16°43'25.92" E szer. geograf. 53°03'07.18" N	
9. Kraina geograficzna: Pojezierze Chodzieskie	10. Jednostka tektoniczna: wał środkowopolski	11. Zlewnia: Noteć	12. Inne dane lokalizacyjne częściowo powyżej os. Górnika (=Hutnika)	

3. Charakterystyka osuwiska:

1. Sytuacja geomorfologiczna: stok cały		2. Układ geologiczny: asekwentne	
3. Rodzaj materiału: gruntowe (ziemne)	4. Rodzaj ruchu: zsuw	5. Stopień aktywności: A x O N	
6. Krótki opis: Osuwisko średniej wielkości, okresowo aktywne. Powstałe na stoku, który kiedyś stanowił skarpe przy starej drodze do Czarnkowa (jeszcze przedwojennej). Być może droga ta pierwotnie miała przebieg wzdłuż dolinki erozyjnej (denudacyjnej). Jest to osuwisko gruntowe (ziemne). Rodzaj ruchu opisano jako zsuw. Część stoku mogła zostać zmieniona podczas budowy os. Hutnika (na mapie os. Górnika) oraz Górnego jak i schodów prowadzących do niego oraz schodów prowadzących na punkt widokowy. Osuwisko to mogło też ulec zmianom podczas jego zabezpieczania – tzn. osuwające się grunty mogły być przemieszczane (?). Obecnie nie sposób podać wysokości niszy ani jej nachylenia. Obecnie w rejonie tym obserwowano małe zsuwy, ale też i nieco starsze, ponadto stok ten rozcinają też wody opadowe, które częściowo mogą napływać os strony osiedla Górnego. Z badań terenowych wydaje się, iż osuwisko to może być mniejsze, w sensie jego szerokości, ale Stęszewski (1970) sugerował możliwość jego wpływu na budynki gosp. os. Hutnika (na mapie os. Górnika) – stąd cały stok, aż po garaże zaznaczono jako osuwisko. Być może prowadzono tutaj jakieś prace ziemne (?), które zamaskowały dawne zsuwy.			

4. Parametry morfologiczne osuwiska:

a. ogólne:

1. Powierzchnia [ha]: 0,54	2. Długość [m]: 35	3. Szerokość [m]: 205	4. Wysokość maks. [m n.p.m.]: 96	5. Wysokość min. [m n.p.m.]: 74	6. Rozpiętość pionowa [m]: 22
7. Nachylenie [°]: 30	8. Azymut [°]: 320				

b. nisza:

9. Wysokość [m]: b.d.	10. Nachylenie [°]: b.d.	11. Szczeliny powyżej niszy: TAK x NIE	12. Nisze wtórne: x TAK NIE
---------------------------------	------------------------------------	--	---

c. koluwium:

13. Wysokość czoła [m]: 0	14. Długość [m]: 33	15. Nachylenie [°]:	16. Miąższość [m]:	
			mierzona b.d.	szacowana 3

d. stok, na którym jest osuwisko:

17. Typ stoku: prosty	18. Nachylenie [°]: 30	19. Ekspozycja: NW	20. Długość [m]: 35	21. Wysokość [m]: 20
---------------------------------	----------------------------------	------------------------------	-------------------------------	--------------------------------

5. Podłoże osuwiska:

1. Rodzaj skał/gruntów: grunty nasypowe	2. Wiek skał/gruntów: antropocen	3. Zaleganie warstw: zmiennie - zaburzone	4. Tektonika: inne
gliny zwałowe	plejstocen	poziome	inne
mulki, ily i piaski zastoiskowe	plejstocen	poziome	inne
piaski, mulki i ily zastoiskowo-wodnolodowcowe	plejstocen	poziome	inne

6. Materiał koluwalny:

1. Rodzaj koluwiów:

detrytyczne	pakietowe	detrytyczno-blokowe	bloki (głazy)	gliny i/lub ility	gliny z rumoszem	lessy i gliny lessopodobne	antropogeniczne (nasypy)	nieokreślone
				X			X	

7. Przejawy wód powierzchniowych i gruntowych w obrębie:

	brak	podmokłości	młaki	wysięki	źródła	zbiornik	cieki powierzchniowe
1. Koluwium:	X						
2. Niszy i stoku powyżej skarpy:	X						
3. Stoku poniżej osuwiska:	X						
4. Stoku po bokach osuwiska:	X						

8. Wiek i geneza osuwiska:

1. Data powstania:	Opis/uwagi:	Przyczyna ruchu osuwiskowego
b.d. osuwisko rejestrowano w 1969 r. (Stęszewski 1970; por. pkt. 13)	osuwisko, sądząc po stanie jego zachowania powstało przed około 50 laty;	naturalna – infiltracja wód opadowych, być może były też wypływy wód na zboczu;
2. Rozwój osuwiska w czasie:	Opis/uwagi:	3. Przyczyna ruchu osuwiskowego:
b.d.	brak danych o rozwoju w czasie tego osuwiska	

9. Użytkowanie terenu w obrębie osuwiska:

a. pokrycie stoku:

1. Lasy:	2. Zarośla krzewiaste:	3. Łąki i pastwiska:	4. Grunty orne:	5. Sady:	6. Nieużytki:
	X				X

b. zabudowa:

7. Mieszkalna:	8. Gospodarcza:	9. Przemysłowa/usługowa:	10. Użyteczności publicznej:
0	0	0	0
11. Zabytkowa/sakralna:	12. Inna:		
0	brak		

c. infrastruktura komunikacyjna:

13. Drogi:	brak	dojazdowa	gminna	powiatowa	wojewódzka	krajowa	międzynarodowa
	X						
14. Linie kolejowe:	brak						

d. linie przesyłowe:

15. Linie energetyczne:	16. Linie telefoniczne:	17. Wodociągi:	18. Kanalizacja:	19. Gazociągi:	20. Inne:
			X		

10. Powstałe szkody i zagrożenia

a. Szkody	b. Zagrożenia
1. Uprawy: nie stwierdzono	6. Uprawy: możliwość pochylenia pojedynczych drzew
2. Zabudowa: nie stwierdzono	7. Zabudowa: poniżej osuwiska położone jest os. Hutnika (na mapie os. Górnika) - najbliższe stoją garaże
3. Infrastruktura komunikacyjna: nie stwierdzono	8. Infrastruktura komunikacyjna: poniżej droga wewnętrzna os. Hutnika (na mapie os. Górnika); powyżej osuwiska znajduje się droga na os. Górnym
4. Linie przesyłowe: nie stwierdzono	9. Linie przesyłowe: w dolnej części osuwiska przebiega kanalizacja sanitarna
5. Inne: nie stwierdzono	10. Inne: schody – jedne betonowe prowadzące do os. Górnego, drugie drewniane prowadzące na punkt widokowy

11. Ocena możliwości wystąpienia dalszych ruchów osuwiskowych:

Istnieje pewne prawdopodobieństwo wystąpienia kolejnych ruchów osuwiskowych. Prawdopodobieństwo będzie to tym większe im bardziej będą nawodnione grunty, a więc w latach bardziej mokrych (obecnie widać ślady spływu wód opadowych). Uaktywnieniu gruntów mogą sprzyjać też wszelkie prace ziemne prowadzone w tym rejonie.

11. Rodzaje i zakres wykonanych prac zabezpieczających: TAK NIE

Opis:

Nasadenia drzew w 1969 r. na osuwisku (później być może też). Prac inżynierskich raczej nie wykonywano.

12. Prowadzenie instrumentalnych prac monitoringowych: TAK NIE

Opis:

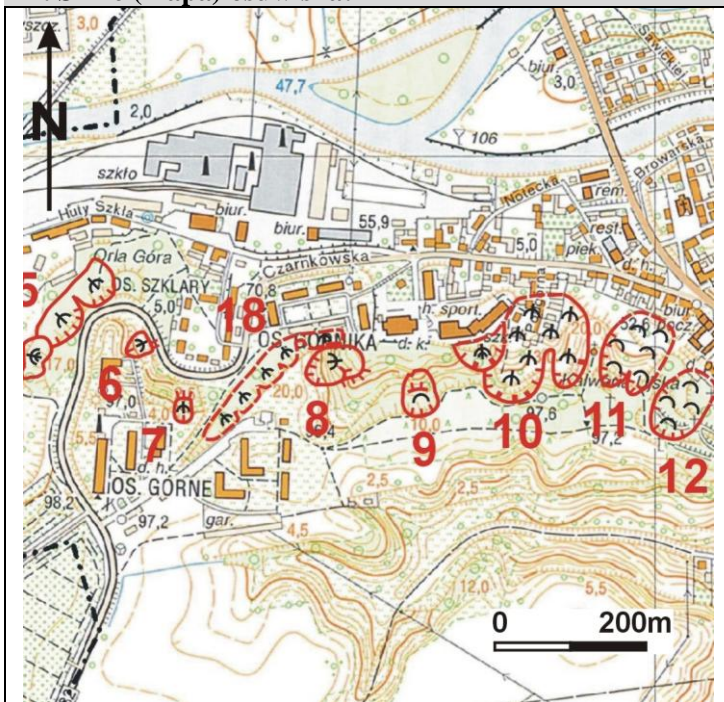
13. Stan badań:

Osuwisko nie było badane. Osuwisko to było opisane przez:

Stęszewski E., 1970 – Sprawozdanie z prac związanych z rejestracją osuwisk na terenie powiatu chodzieskiego – woj. poznańskie. Powierzchnia opracowania 31,19 km². Wyk. PH Poznań. Arch. Urz. Marszałk. Woj. Wielkop., nr F-IV-35.

Kühn A., Miłoszewska W., 1971 – Katalog osuwisk. Województwo poznańskie. IG Warszawa. Arch. Urz. Marszałk. Woj. Wielkop., nr F-IV-64.

14. Szkic (mapa) osuwiska:



Stopień aktywności osuwiska



aktywne



okresowo aktywne



nieaktywne

Granice osuwiska



pewne



przypuszczalne

Przejawy występowania wód podziemnych i powierzchniowych



podmokłości (mokradła) i młaki



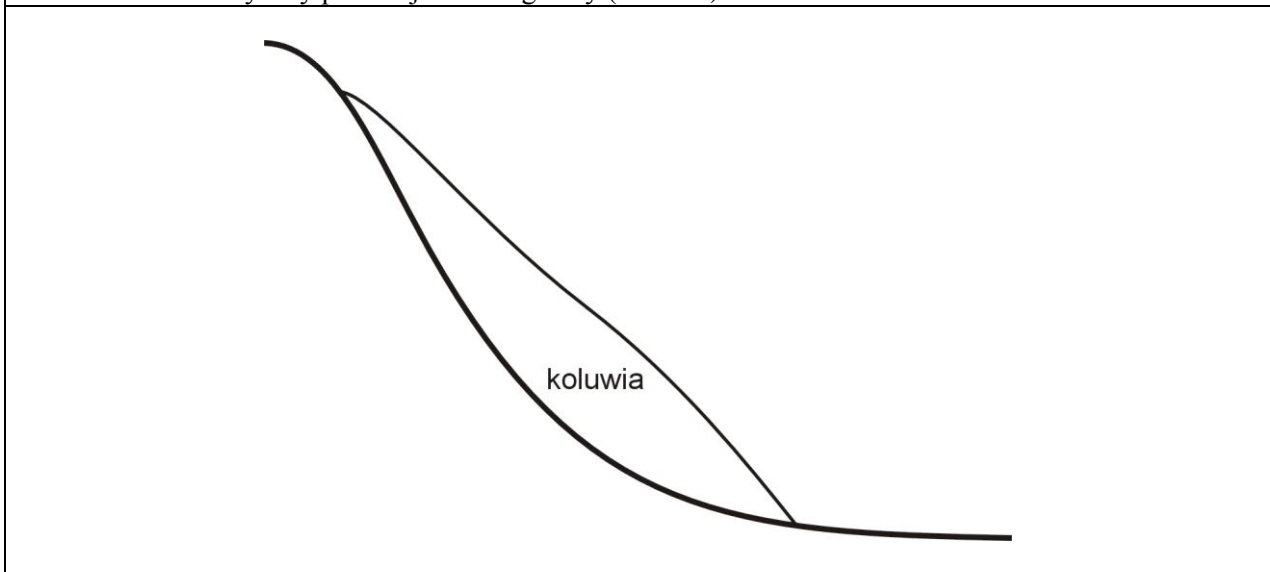
wysięki



cieki

15. Przekrój geologiczny osuwiska:

Bez badań geologiczno-inżynierskich nie można wykonać przekroju geologicznego osuwiska. Poniżej wstawiono schematyczny przekrój morfologiczny (SE-NW).



16. Fotografia (-e) osuwiska:



Osuwisko w 1969 r.



Stan obecny (2015 r.).



Stan obecny (2015 r.). Granica w rejonie os. Górnego.

17. Uwagi o możliwości zabezpieczenia oraz dodatkowe informacje:

Obecnie nie można rozważyć sposobu i technik zabezpieczania tego osuwiska – brak jest ku temu podstawowych danych o budowie wglębnej i parametrach geotechnicznych gruntów, jak również o samym osuwisku. Potrzebna jest stosowna dokumentacja geologiczno-inżynierska. Doraźnie należy uregulować gospodarkę wodną, tak aby ograniczyć oddziaływanie wód opadowych (które mogą napływać os strony osiedla Górnego) i wód gruntowych. Gdyby doszło do nagłego uruchomienia gruntów dolną część osuwiska można doraźnie zabezpieczać płytami betonowymi, tworząc przypyry lub kosztami narzutu kamiennego.

Obszar osuwiska nie powinien być zagospodarowywany pod kątem budowlanym. Sąsiedztwo tego osuwiska też nie wchodzi w rachubę jako tereny do takiego zagospodarowania. Są tutaj zbyt duże nachylenia powierzchni terenu, a w podłożu występuje zmienność litologiczna gruntów.

Osuwisko do:	monitoringu	<input checked="" type="checkbox"/>	obserwacji
--------------	-------------	-------------------------------------	------------

Dodatkowe informacje

Osuwisko do obserwacji, które należy prowadzić wiosną i jesienią.

W przypadku większego uaktywnienia się koluwiów (tym samym osuwiska) należy przewidzieć fazę monitoringu powierzchniowego (geodezyjnego lub skaningu laserowego), lub wglębnego (piezometry, inklinometry).

18. Autor karty:**19. Kat. i nr upr. geolog.:****20. Instytucja:****21. Data wypełnienia:**

Dariusz Wiczorek

VIII/0134

Geoconsult Sp. z o.o.,
Kielce

11-07-2015

